

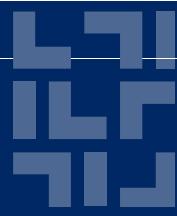

Univerza v Ljubljani
Fakulteta
za računalništvo
in informatiko

4. Zanesljivost programske opreme

Prosojnice za predavanja 4.UNI/RS

Pripravil: izr.prof.dr.Miha Mraz, štud.I.2010/11

4.1. Uvod

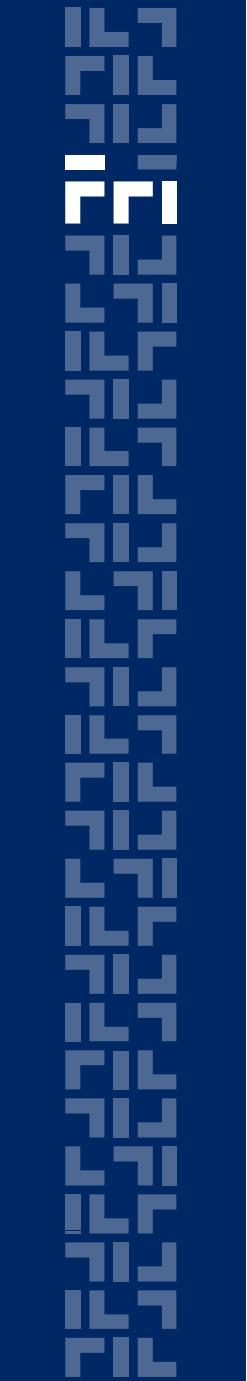
- Napake izvirajo iz faze nastanka (načrtovanje, programiranje, testiranje itd.), ne iz faze uporabe
- SW se ne obrabi, ne pokvari
- Metrike iz preteklosti: 80.leta, 8 napak/1000 LOC (angl. lines of code)
- Microsoft (1990-95): 12 program.ur za odpravo 1 napake
- 1995: le 5% proizvajalcev SW uporablja zanesljivostne metode in metrike pri razvoju SW

4.2. Razvojno življenski cikel programske opreme s klasifikacijo programskih produktov

Faze življenskega cikla programske opreme:

- 1.) Start projekta (časovna točka)
- 2.) Določitev osnovnih funkcij in zahtev
- 3.) Specifikacije
- 4.) Prototip – sistemski test ob prisotnosti stranke
- 5.) Revizija specifikacij
- 6.) Končni design (zmogljivost, zanesljivost, itd.)
- 7.) Realizacija kode
- 8.) Enotski test
- 9.) Integracijski test
- 10.) Sistemski test
- 11.) Sprejemni test (prisotnost naročnika)
- 12.) Eksploracijska doba
- 13.) Upravljanje z SW v eksploracijski dobi
- 14.) “Redesign”
- 15.) “Discard”

CMM (angl. *capability maturity model*): delitev programske opreme v 5 razredov, glede na neno zasnovo, izdelavo, vzdrževanje itd.:

- 1. “Initial”: karakterističen stihjski razvoj
- 2. “Repeatable”: karakterističen razvoj na osnovi predhodnih izkušenj
- 3. “Defined”: karakterističen projektni pristop k razvoju
- 4. “Managed”: karakterističen dobro upravljan razvojni proces
- 5. “Optimizing”: karakterističen stalen razvoj v smislu optimizacije in nadgradnje

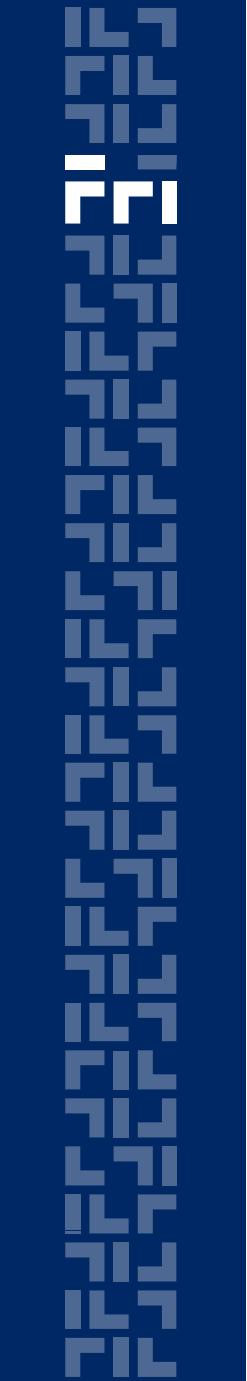
4.3. Redundanca programske opreme

- Izvajanje n kopij iste programske opreme praviloma ne doprinaša k zanesljivosti
- Možnost: N -verzijsko programiranje
  - Funkcionalna identičnost
  - Ločen razvoj več verzij programske opreme na osnovi istih specifikacij pri različni razvijalcih
  - Decizija: po glasovalnem pravilu
  - Problem: sinhronizacija delujočih verzij
  - Izhodišče: razvijalci ne smejo komunicirati brez prisotnosti naročnika (možnost napačnih interpretacij)
  - Razvojna okolja: po možnosti naj bi bila različna

4.4. “Roll back & Recovery” metode

- Postopki za detekcijo napak in ponovitev zagona
- Predpostavka: napake so večinoma minljive (angl. *transient errors*)
- “Forward” tehničke: zavedamo se napake, a procesiranje vršimo naprej, z upanjem, da v sekvenci odločitev napaka zaradi svoje minljivosti ne bo več prisotna
- “Backward” tehničke: ob napaki procesiranje “prevrtnimo” za n korakov vzvratno
- Osnovni tipi “backward” tehnik:
  - “reboot” ali “restart” sistema (izguba časa in podatkov)
  - “recover” avtomatiziran poseg, ki vzpostavlja le del operacijskega sistema;
  - žurnalske tehničke: na osnovi beleženja procesnih korakov, lahko procesiranje “prevrtnimo nazaj”
  - “retry” tehničke: ponavljanje procesnega koraka vse do njegove uspešne izvedbe
  - “check pointing” tehničke: beležimo le del procesnih korakov

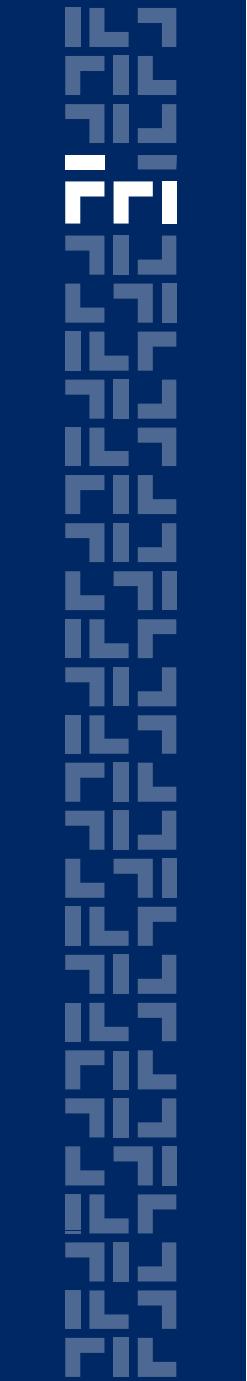

4.5. Osnove testiranja programske opreme

- Običajno je nemogoče pretestirati vse možne scenarije (možne poti) izvajanja opazovane programske opreme
- Prva delitev testiranj:
  - Možen vpogled v izvorno kodo (“white box testing”)
  - Brez vpogleda v izvorno kodo (“black box testing”)
- Druga delitev testiranj:
  - Imamo možnost izvajanja programa: dinamično testiranje
  - Nimamo možnosti izvajanja programa: statično testiranje

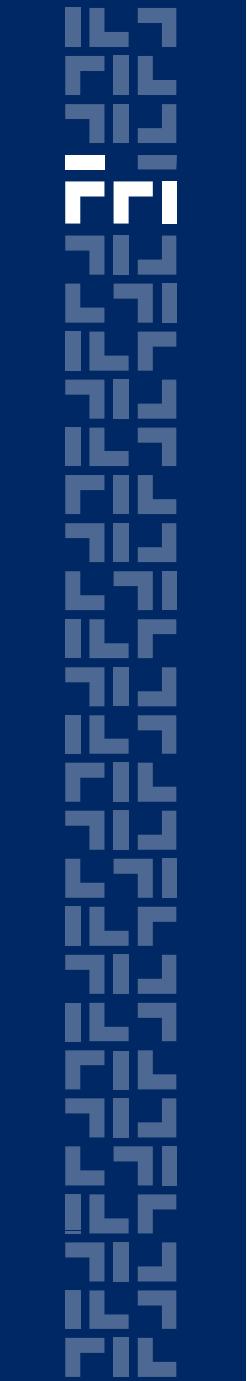
- Statično “black box” testiranje: ne izvajamo programa, nimamo vpogleda v izvorno kodo -> gre za natančen pregled specifikacij
- Dinamično “black box” testiranje: možnost izvajanja programa brez vpogleda v izvorno kodo -> pomembno vlogo igrajo testni profili, ekvivalentno particioniranje testnih podatkov; ločujemo med podatkovno usmerjenim testiranjem in testiranjem programskega toka;

- Statično “white box” testiranje: imamo vpogled v izvorno kodo, programa pa ne more poganjati -> gre za verifikacijo programske opreme (preverjanje skladnosti s specifikacijami, upoštevanja pravil dobre prakse kodiranja, upoštevanja ustreznih standardov, itd.); najdemo podatkovno referenčne napake, podatkovno deklaracijske napake, računske napake, primerjalne napake, I/O napake, itd.
- Dinamično “white box” testiranje: vpogled v izvorno kodo z možnostjo zaganjanja programa (te faze ne smemo enačiti s pojmom debugging-a)

4.6. Avtomatizacija postopkov testiranja

- Monitorji: prikazujejo prehajene poti v kodi (kodno pokrivni analizatorji)
- Gonilniki: krmilijo testirane programe
- Sprejemniki: sprejemajo izhode iz testiranih programov
- “Stress” & “Load” orodja: orodja za zmanjševanje količine resursov in zvečevanje bremen
- Generatorji šuma
- Snemalniki in predvajalniki (zmožnost beleženja in ponavljanja interakcij)
- Programabilna orodja z vsemi zgoraj naštetimi funkcionalnostmi vključno z zagonom in ustavitevijo ciljne aplikacije

“Monkey” koncept avtomatizacije testiranja - temelji na modeliranju manj ali bolj izkušenih uporabnikov:

- “Dumb monkey test”
- “Semi smart monkey test”
- “Smart monkey”

4.7. Metrike v programski opremi

Halsteadova metrika (1977) – izhaja iz strukturalno proceduralnih jezikov, kot sta bila v tisih časih Cobol in Fortran:

- Halsteadova metrika (mera) služi za oceno števila napak v programu
- Statičnost metrike: kode ne izvajamo
- n_1 ... št. različnih operacij (ukazov)
- n_2 ... št. Različnih operandov (spremenljivk)
- N_1 ... celotno število operacij
- N_2 ... celotno število operandov
- Predpostavka: na št. vnešenih napak vpliva le število operacij in operandov

- N ... Dolžina programa: $N=N_1+N_2$
- n ... Slovar programa: $n=n_1+n_2$
- V ... Volumen programa: $V=N \cdot \log_2 n$
- D ... Kompleksnost programa (angl. *difficulty*): $D=(n_1/2) \cdot (N_2/n_2)$
- E ... Vložek v kodo (angl. *effort*): $E=D \cdot V$
- T ... Čas za razumevanje ali implementacijo programa (v sek.): $T=E/18$
- B ... Pričakovano število vnešenih napak: $B=E^{2/3}/3000$
- Statistično pridobljena ocena
- C in C++ koda prinašata po izkušnjah večje število vnešenih napak
- Vpliv LOC (angl. *Lines of code*) je posreden

LOC (angl. *Lines of code*) metrika:

- Statičnost metrike: kode ne izvajamo
- Odraz kompleksnosti programa naj bi bilo število vrstic izvirne kode (danes je pojem vrstice izvirne kode „zamegljen“ zaradi komplikovanih razvojnih orodij)
- SLOC – source lines of code:
  - Fizično št. LOC: vključuje tudi komentarje, prazne vrstice, itd.
  - Logično št. LOC: samo vrstice z operacijami in operandi
- 1 KLOC = 1.000 LOC, 1 MLOC = 1.000 KLOC
- Obstajajo različni načini vrednotenja xLOC
- Zgledi metrik LOC:
  - Win 3.1.: 4.5 MLOC
  - Win 2000: > 29 MLOC
  - Win XP: > 45 MLOC
  - Red Hat Linux 7.1. (2001): > 30 MLOC

Mc Cabe-ova ciklomatična metrika:

- Statičnost metrike (kode ne izvajamo)
- Mc Cabe-ovo ciklomatično število G: izraža kompleksnost vejitev v programu, kar je neposredno določeno s številom alternativnih programskeih poti

MI indeks (angl. *Maintainability index*):

- Vzdrževalski indeks
- Kombinacija predhodno navedenih metrik
- $MI = MI_{woc} + MI_{cw}$ (brez komentarjev + uteži komentarjev)
- $MI_{woc} = 171 - 5,2 \cdot \ln(\text{ave}(V)) - 0,23 \cdot \text{ave}(G) - 16,2 \cdot \ln(\text{ave}(LOC))$
- $MI_{cw} = 50 \cdot \sin(\sqrt{2,4 \cdot \text{perCM}})$
- Statistično – eksperimentalno pridobljena ocena
- perCM ... Odstotek komentarjev na modul kode
- $MI > 85$ ... Dobra upravljivost kode
- $MI < 65$ ... Slaba upravljivost kode
- $85 > MI > 65$ ... Povprečna upravljivost kode
- Metodo povzemajo mnoga programska orodja (www.verifysoft.com, CMT++, CMT Java, itd.)

Jelinski Moranda metrika:

- Stohastični model „preostalega“ števila napak v programske opreme
- V n časovnih intervalih (trajanja $t_1, t_2, \dots, t_n$) smo s testiranjem našli n napak
- $\lambda(t_i) = \Phi^*(N-(i-1))$:
  - i ... Št. že najdenih napak
  - N ... Neznano število napak ob začetku testiranja
  - Φ ... Doprinos posamezne napake
- Osnovna ideja: na osnovi dolžine časovnih intervalov in s pomočjo MLE (angl. *Maximum likelihood estimation*) metode $t_1, t_2, \dots, t_n$ izračunamo pričakovano vrednost N
- Na osnovi tega lahko naredimo tudi sklep, ali je po $t_1+t_2+\dots+t_n$ urinih periodah smiselno s testiranjem prekiniti, ali ne;
- Več o metodi naj si študent preberu v viru avtorice Bruderove na spletni strani predmeta

Literatura

Shooman, M.L.: Reliability of computer systems and networks, Wiley, 2002 (knjigo poseduje knjižnica FE in FRI)

Musa J.: Software reliability engineering, McGrawHill, 1998

Pham H.: Software Reliability, Springer, 2000

Lyu M.R.: Software reliability engineering, IEEE Press, 1995